

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25C/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210297
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7120210297.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Martou Melicherčíkovou v právnej spore žalobcu: A., C. F., X., XX.X.XXXX, L. P. X, F., zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kotosom, Žižkova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava 1, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 414,95 EUR s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.9.2020 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.9.2020 sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 415,33 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej mu v trestnom konaní. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

2. Uviedol, že dňa 19.10.2017 bolo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru v Košiciach, odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona. Uznesením ČVS: ORP -2184/1 - VYS- KE - 2017 zo dňa 13.2.2018 bolo vznesené voči žalobcovi obvinenie za predmetný prečin na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

3. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca podal v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej namietal nepravdivé uvedenie skutočností poškodenou ako iné skutočnosti, ktoré vyšetrovateľ dostatočne v rámci zásad trestného konania neoveril. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 21.3.2018 bolo uvedené uznesenie zo dňa 13.2.2018 pre nezákonnosť zrušené a vyšetrovateľovi bola uložená povinnosť znova konať a rozhodnúť.

4. Následne uznesením ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 zo dňa 07.06.2018 vyšetrovateľ opätovne vzniesol voči žalobcovi obvinenie za prečin ublíženia na zdraví, proti ktorému uzneseniu podal sťažnosť, ktorej odôvodnenie doplnil podaním zo dňa 19.6.2018. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I č.k. 4Pv 427/17/8802-22 zo dňa 28.06.2018 bola sťažnosť ako nedôvodná zamietnutá.

5. Dňa 14.11.2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal voči žalobcovi obžalobu pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm.a/ Trestného zákona s poukazaním na § 138

písm. h/ Trestného zákona, nakoľko v Košiciach dňa 19.10.2017 v čase o 13:35 hod. po ulici Kasárenské námestie viedol nákladné motorové vozidlo zn. Citroen Jumper U.: F.-XXX D., kde na križovatke s ulicou Hlavnou v dôsledku nerešpektovania dopravnej značky „Daj prednosť v jazde“ porušil dôležitú povinnosť účastníka cestnej premávky uloženú mu ustanovením § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a spôsobil zrážku s cyklistkou H. Ž., ktorá viedla bicykel po ulici Hlavnej z pravej strany na ľavú z pohľadu vodiča, ktorá pri nehode utrpela ťažké zranenie a to zlomeninu vonkajšej časti horného konca ľavej píšľaly v oblasti kolenného kĺbu bez posunu úlomkov s dobou liečenia najmenej 12 týždňov, počas ktorých bol závažne ovplyvnený jej obvyklý spôsob života a to znehybnením ľavého kolena sádrou, následne ortézou, pričom nemohla koleno ohýbať a pri chôdzi používala dve barle bez zaťaženia kolena.

6. Okresný súd Košice I doručil žalobcovi trestný rozkaz sp. zn. 8T/38/2018 zo dňa 22.1.2019, ktorým uznal žalobcu vinným za čo ho odsúdil na peňažný trest vo výmere 800 EUR a podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 12 mesiacov. Voči trestnému rozkazu žalobca v zákonnej lehote podal odpor.

7. Po vykonanom dokazovaní, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 8T/38/2018 zo dňa 29.5.2019 bol žalobca spod obžaloby okresného prokurátora Košice I oslobodený z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku prokurátor podal odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.3.2020 zamietnuté, keďže nebolo dôvodné.

8. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4NCdo/15/2009, podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifikovaným prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Systematickým, logickým a extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

9. Vzhľadom na ustálenú judikatúru žalobca mal za to, že rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 29.5.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2020, a ktorým bol spod obžaloby oslobodený, vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 13.2.2018 má rovnaké následky akoby toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre jeho nezákonnosť.

10. Žalobca musel vynaložiť účelné náklady na svoju obhajobu v trestnom konaní, čím mu vznikla celková škoda 2 415,33 Eur. Uplatnený nárok na náhradu škody žalobca špecifikoval, keď tento pozostáva z náhrady trov obhajoby vo výške 1 537,04 EUR - v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 8T/38/2018 žalobcu obhajoval zvolený obhajca JUDr. Kotus, ktorý v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vyčíslil trovy za právne úkony v uvedenej výške, ktoré zaplatil 23.4.2020. Náhrada trov za vyhotovenie súkromného znaleckého posudku predstavuje 750 EUR, z ktorého obsahu čerpal Okresný súd Košice I pri posudzovaní skutku a suma 128,29 EUR predstavuje refundáciu cestovných náhrad pre vyzdvihnutie a vyhotovenie znaleckého posudku.

11. Dňa 30.4.2020 žalobca adresoval žiadosť o predbežné prerokovanie nároku Generálnej prokuratúry SR, napriek tejto skutočnosti uspokojený ani sčasti nebol, z ktorého dôvodu bol nútený domáhať sa svojich práv prostredníctvom žaloby súdnou cestou, keďže Generálna prokuratúra SR odmietla jeho žiadosť ako nedôvodnú.

12. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 6.11.2020, nárok uplatnený žalobcom neuznal.

13. Podľa jeho názoru žalobca v žalobe nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by mu prináležal nárok na náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z., pričom poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. II ÚS 163/2013-50, podľa ktorého uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca

pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Poukázal aj na rozhodnutie NS SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/201/2007 zo dňa 30.7.2008, podľa ktorého najvyšší súd dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní zákonným konaním v rámci trestného konania nemôžu neoprávnené zasiahnuť do osobnosti fyzickej osoby a teda fyzickej osobe následne ani nemôže vzniknúť nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu, keďže nedošlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnosti. Rovnako dal do pozornosti i rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, podľa ktorého skutočnosť, že bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby, samo o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné, alebo od začiatku inak vadné. Obdobný názor prezentoval aj Ústavný súd ČR v náleze sp.zn. III.ÚS 165/2002.

14. Konštrukciu spočívajúcu v tom, že nezákonným je uznesenie o vznesení obvinenia s poukazom na to, že trestné stíhanie obvineného bolo zastavené, alebo bol spod obžaloby oslobodený a vzhľadom na zastavenie alebo oslobodenie je uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným rozhodnutím, nie je možné akceptovať a to najmä s prihliadnutím na to, že takáto konštrukcia nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. a uvedený zákon v žiadnom ustanovení neupravuje, čo i len rámcovo, takúto konštrukciu a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Absencia právnej úpravy tejto konštrukcie tzv. nezákonného rozhodnutia, v normatívnom texte nemá za následok medzeru v právnom poriadku SR, ale je vyjadrením vôle normotvorcu takúto konštrukciu ani neuzákoniť. V tomto smere poukázal na právny názor vyjadrený v prvostupňových rozhodnutiach.

15. V danej veci nie je splnená základná podmienka úspešného uplatnenia náhrady škody a to existencia nezákonného rozhodnutia, z ktorého dôvodu neexistuje právny titul pre priznanie náhrady škody podľa zákona 514/2003 Z.z.

16. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 42C/412/2015 zo dňa 19.9.2016, ako aj na ďalšie rozhodnutia súdov, podľa ktorých rozhodnutí civilné súdy majú zakaždým v konaniach o náhradu škody skúmať, či došlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v trestnom poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní. Podľa žalovaného v predmetnom konaní k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v trestnom poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní nedošlo, tieto orgány postupovali prísne v súlade s príslušným procesným poriadkom (trestným poriadkom), ktorý upravuje jednotlivé štádia trestného konania a s tým súvisiace oprávnenia a povinnosti orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľa PZ a prokurátora). V tomto smere žalovaný podotkol, že v zmysle platného a účinného trestného poriadku vyšetrovateľ, alebo poverený príslušník PZ má v prípade, ak je na podklade trestného oznámenia, alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, zákonnú možnosť vydať uznesenie o vznesení obvinenia.

17. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia boli podľa názoru žalovaného splnené všetky zákonné podmienky upravené trestným poriadkom na jeho vydanie. Obdobne o sťažnosti žalobcu ako obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodol prokurátor po posúdení napadnutého uznesenia a jemu predchádzajúceho konania podľa skutkového stavu zisteného z dôkazov vykonaných do vznesenia obvinenia. Inak povedané, na vydanie všetkých rozhodnutí v rámci prípravného konania boli splnené v danom časovom období potrebné zákonné predpoklady.

18. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, v tomto smere žalovaný reálne, bez príslušného spisového materiálu nemohol preskúmať vierohodnosť a účelnosť vyúčtovaných trov trestného konania, resp. overiť, či jednotlivé úkony právnej služby, obhajoby v trestnom konaní zodpovedajú rozsahu tarifnej odmeny podľa ustanovení osobitného predpisu. V tomto smere posúdenie týchto úkonov ponechal na súd. Žalovaný však poukázal na spornosť účelnosti vynaložených cestovných nákladov spojených s vyzdvihnutím vyhotoveného znaleckého posudku, ktorých reálnu úhradu žalobca v podanej žalobe dostatočným spôsobom nepreukázal. Ako sporný nárok žalovaný považoval aj vyčíslený úkon právnej služby označený ako „písomné vypracovanie záverečnej reči“, pretože záverečná reč je súčasťou hlavného pojednávania, na ktorom táto aj musí zaznieť, pričom je zachytená do zápisnice o priebehu hlavného pojednávania, resp. ako zvukový záznam z priebehu hlavného pojednávania, ktoré je ako samostatný úkon vyúčtované.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu v celkom rozsahu zamietnuť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

20. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného, nesúhlasil s jeho argumentáciou a to neexistenciou nezákonného rozhodnutia, ktoré je esenciálnou podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom pri výkone verejnej moci, v ktorom smere poukázal na ustálenú judikatúru, podľa ktorej právny nárok jednotlivca na náhradu škody v prípade, ak trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku, treba vo všeobecnej rovine odvodiť z princípov právneho štátu. V materiálnom právnom štáte musí niesť štát objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Poukázal na nález Ústavného súdu SR č. II ÚS 540/2016-33 zo dňa 13.12.2016, v ktorom ÚS SR konštatoval, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca.

21. Poukázal aj na podmienky vzniku nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, na ust. § 6 veta prvá citovaného zákona, rovnako na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, ktorá v prípadoch uplatnených nárokoch na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením vychádza zo zmyslu právnej zodpovednosti štátu za škodu, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. V danej súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov, a to uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo/15/2009, ako aj rozsudky NS SR 3Cdo/194/2010, obdobne na rozsudok 1Cdo/53/1993, i nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 25/2011, sp.zn. I. ÚS 540/2016, podporne aj rozhodnutia nižších súdov príkladmo rozsudok OS Prešov č.k. 12C/253/2014-109, rozsudok KS v Žiline sp.zn. 6Co/164/2017).

22. Rozhodnutie ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, na ktorý sa žalovaný odvolával, sa netýka priamo práva obvineného na náhradu škody voči štátu z titulu nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia. ESLP v danom prípade posudzoval otázku adekvátnosti prepadnutia peňažnej záruky v prospech štátu, ktorá bola zložená obžalovaným ako náhrada väzobného stíhania. Argumentácia žalovaného ohľadom nálezu ÚS ČR sp.zn. III. US 165/2002 nespadá na prejednávajúcu vec, pretože v ňom ÚS ČR riešil otázku nepriznania trov právneho zastúpenia vzniknutých v trestnom konaní.

23. Publikovaním judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax NS SR ustálila v tom, že ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. (3 Cdo/156/2017).

24. Poukazujúc na ustálenú súdnu prax, ako aj na skutočnosť, že žalovaný od počiatku konal v rozpore s princípmi trestného práva, keď stíhal osobu za skutok, ktorý nie je trestným činom a žalobca si napriek spôsobenej ujme uplatňuje len reálne vynaložené náklady na obhajobu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, mal za to, že ním uplatnený nárok je dôvodný.

25. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav:

26. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície, 1. Oddelenie vyšetrovania zo dňa 19.10.2017, ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zák.

27. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, OKP, 1. Oddelenie vyšetrovania zo dňa 13.2.2018, ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi A.. C. F. za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zák., keďže na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 19.10.2017 v čase o 13:55 hod. na križovatke ulíc Kasárenské námestie a Hlavná v Košiciach v dôsledku porušenia dôležitej

povinnosti účastníka cestnej premávky uloženej žalobcovi ustanovením § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke s poukázaním na § 137 ods. 1, ods.2 písm. h/ zákona o cestnej premávke, došlo k zrážke nákladného motorového vozidla zn. Citroen Jumper U.:F.-XXX D., ktoré v kritickej dobe viedol žalobca s cyklistkou H. Ž.A., X.. XX.X.XXXX, pri ktorej cyklistka utrpela zlomeninu vonkajšej časti horného konca ľavej píšťaly v oblasti kolenného kĺbu bez posunu úlomkov s dobou trvania závažnejšieho narušenia obvyklého spôsobu života 12 až 16 týždňov.

28. Podaním zo dňa 21.2.2018 žalobca podal na Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 13.2.2018, v ktorej namietal nepravdivé uvedenie skutočností poškodeným, ako aj iné skutočnosti, ktoré vyšetrovateľ dostatočne v rámci zásad trestného konania neoveril.

29. Okresná prokuratúra Košice I v konaní 4Pv 427/17/8802-9 dňa 21.3.2018 uznesením zrušila rozhodnutie OR PZ v Košiciach, OKP, 1. oddelenie vyšetrovania zo dňa 13.2.2018 a uložila vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

30. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, OKP, 1. Oddelenie vyšetrovania zo dňa 7.6.2018, ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 bolo opätovne vznesené obvinenie voči žalobcovi A.. C. F. za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zák., proti ktorému dňa 15.6.2018 podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na OR PZ v Košiciach sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Košice I v konaní 4Pv 427/17/8802-22 dňa 28.6.2018 zamietla ako nedôvodnú.

31. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice I dňa 14.11.2018 podala na žalobcu obžalobu, pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 19.10.2017 v čase o 13:55 hod. po ul. Kasárenské námestie viedol nákladné motorové vozidlo zn. Citroen Jumper, U.: F.-XXXGK, kde na križovatke s ul. Hlavnou v dôsledku nerešpektovania dopravnej značky „Daj prednosť v jazde“ porušil dôležitú povinnosť účastníka cestnej premávky uloženú mu ustanovením § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a spôsobil zrážku s cyklistkou H. Ž., ktorá viedla bicykel po ul. Hlavnej z pravej strany na ľavú z pohľadu vodiča, a ktorá pri nehode utrpela ťažké zranenie, a to zlomeninu vonkajšej časti horného konca ľavej píšťaly v oblasti kolenného kĺbu bez posunu úlomkov s dobou liečenia najmenej 12 týždňov, počas ktorých bol závažne ovplyvnený jej obvyklý spôsob života, a to znehybnením ľavého kolena sadrou, následne ortézou, pričom nemohla koleno ohýbať a pri chôdzi používala 2 barle bez zaťažovania kolena, pretože bol odôvodnený záver, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

32. Okresný súd Košice I trestným rozkazom sp. zn. 8T/38/2018 žalobcu uznal za vinného a uložil mu peňažný trest vo výške 800,00 Eur, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 12 mesiacov. Žalovaný proti trestnému rozkazu podal odpor. Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 8T/38/2018, zo dňa 29.5.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.3.2020, žalobcu spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že skutok, pre ktorý sa voči nemu viedlo trestné konanie, nie je trestným činom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.3.2020.

33. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu dňa 23.4.2020 adresoval Generálnej prokuratúre SR Bratislava žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na zaplatenie náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci vo výške 2 415,33 Eur, podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

34. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 9.9.2020 nárok žalobcu neuspokojila, keďže dospela k záveru, že jeho žiadosť na náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci považuje v plnom rozsahu za nedôvodnú, z ktorého dôvodu ju odmietla.

35. Na pojednávaní dňa 14.10.2021 súd oboznámil obsah trestného spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 8T/38/2018, vrátane vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, č. ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017, keď z obsahu trestného spisu zistil, že dňa 15.6.2018 žalobca udelil plnomocenstvo na zastupovanie v trestnom konaní advokátovi JUDr. Vladimírovi Kotusovi, Žiškova 6, 040 01 Košice (č.l. 18 vyšetrovacieho spisu).

36. Z pripojeného trestného spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 8T/38/2018 mal súd preukázané jednotlivé úkony právnej pomoci, ktoré predložil právny zástupca žalobcu v zmysle jeho vyúčtovania podľa § 12 ods. 3 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo veci obžalovaného A.. C. F.:

a) tarifná odmena za úkony právnej služby:

1. prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 15.6.2018 v čase od (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky).....69,91 Eur
2. sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 15.6.2018 (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky)
3. sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 19.6.2018 /doplnenie dôvodov sťažnosti), (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky).....69,91 Eur
4. účasť na výsluchu poškodenej Ž.A. dňa 19.7.2018 (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....69,91 Eur
5. dňa 8.8.2018 telefonické rokovanie so znalcom za účelom zadania znaleckého posudku s doc. Kohútom, PhD. a následne s klientom o čom bol spísaný záznam (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 8 vyhlášky)23,30 Eur
6. účasť na výsluchu obvineného dňa 24.9.2018 (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....69,91 Eur
7. záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 15.10.2018 (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....69,91 Eur
8. účasť na mediácii na základe výzvy OS KE I dňa 31.12.2018 (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....69,91 Eur
9. dňa 1.2.2019 porada s klientom vo vzťahu k doručenému trestnému rozkazu a podaniu odporu (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 4 písm. a) vyhlášky).....23,83 Eur
10. dňa 6.2.2019 odpor proti trestnému rozkazu (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky).....71,20 Eur
11. dňa 26.3.2019 porada s klientom pred prvým hlavným pojednávaním (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 4 písm. a) vyhlášky).....23,83 Eur
12. dňa 26.3.2019 hlavné pojednávanie (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....71,50 Eur
13. dňa 30.4.2019 účasť na hlavnom pojednávaní (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....143,00 Eur
14. dňa 21.5.2019 účasť na hlavnom pojednávaní (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....71,50 Eur
15. dňa 29.5.2019 vypracovanie písomnej záverečnej reči (na žiadosť súdu), (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky).....71,50 Eur
16. dňa 29.5.2019 účasť na hlavnom pojednávaní (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....71,50 Eur
17. dňa 14.10.2019 vyjadrenie o odvolaní (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....71,50 Eur
18. dňa 2.3.2020 účasť na verejnom zasadnutí (§ 12 ods. 3 písm. a), § 1 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky).....73,66 Eur

spolu.....516,29 eur

19. náhrada hotových výdavkov,

režijný paušál za 17 úkonov právnej služby (§ 16 ods. 3 vyhlášky)

1) za rok 2018 = 7 x 8,39 Eur t. j.....58,73 Eur

2) za rok 2019 = 9 x 8,58 Eur t. j.....77,20 Eur

3) za rok 2020 = 1 x 8,84 Eur t.j.....8,84 Eur

Spolu bez DPH.....1 280,87 Eur

+ 20% DPH.....256,17 Eur

Spolu s DPH.....1 537,04 Eur

Uvedené trovy právneho zastúpenia žalobca zaplatil právnemu zástupcovi dňa 23.4.2020 v uvedenej výške t.j. 1537,04 EUR, o čom svedčí potvrdenie o zrealizovaní transakcie (čl. 44 spisu)

37. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané aj to, že žalobca zaplatil odmenu 750,00 Eur za vypracovanie znaleckého posudku na účet znalca A.. J. F., J.. Z čestného vyhlásenia menovaného znalca vyplynulo, že tento sa so žalobcom osobne stretol v kancelárii Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, kde pracuje, a to za účelom predloženia podkladov potrebných pre spracovanie znaleckého posudku a tiež ozrejmienia obsahu podkladov a ďalších skutočností potrebných na vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý spracoval pod číslom 21/2018 (č.l. 43, čl.103 spisu). Zaplataenie týchto trov žalobca preukázal potvrdením uskutočnenia prevodu a to dňa 27.9.2018 vo výške 250,- EUR a 10.9.2018 vo výške 500 EUR (čl. 45 spisu). Žalobca predložil aj vyúčtovanie cestovných nákladov pre vyzdvihnutie a vyhotovenie znaleckého posudku v celkovej výške 128,29 EUR, ktoré cestovné náklady konkretizoval (čl. 50 spisu).

38. Podľa ust. § 27 ods.1 zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

39. Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňom 1.7.2004.

40. Podľa ust. § 1 cit. zákona tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

41. Podľa ust. § 3 ods. 1, 2, cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

42. Podľa ust. § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

43. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatne rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

44. Podľa § 6 ods. 2 cit. zák. právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedky podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

45. Zmyslom a účelom zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je ustanoviť podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, ktorým bola poškodeným spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré bolo neskôr posúdené ako nezákonné. Za predpoklady pre priznanie takejto náhrady škody tak už uvádzaný § 6 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. považuje okrem iného vydanie nezákonného rozhodnutia a tiež jeho zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom.

46. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. 514/2003 Z.z. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery boli prijaté súdnou judikatúrou (porovnaj rozhodnutie NS SR 4MCdo 15/2009 a rozhodnutia Ústavného súdu III. ÚS 117/06, I. ÚS 320/16, I. ÚS 395/16 a iné).

47. Podľa ust. § 15 ods. 1, 2 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

48. Podľa ust. § 16 ods. 4 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

49. Podľa ust. § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

50. Podľa ust. § 18 ods. 1 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

51. Podľa ust. § 18 ods. 3 cit. zákona (prvá veta) súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.

52. Keďže uvedené rozhodnutie bolo vydané po účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (1.7.2004), s poukazom na ust. § 27 ods. 1, danú vec súd posúdil podľa tohto zákona.

53. V danej veci sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície, 1. Oddelenie vyšetrovania pod ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 zo dňa 13.2.2018 ako aj 7.6.2018, ktorými bolo začaté trestné stíhanie voči jeho osobe a na základe ktorých bol obvinený z trestného činu ublíženia na zdraví s poukazom na skutočnosť, že ho súd spod obžaloby oslobodil.

54. Poukazujúc na zistené skutkové okolnosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Výsledkom trestného stíhania voči žalobcovi bolo zrušenie nezákonného rozhodnutia a to uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, zo dňa 13.2.2018 i zo dňa 7.6.2018, keďže žalobca bol spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I oslobodený, keďže skutok ktorého sa dopustil nie je trestným činom, čím sa toto rozhodnutie stalo v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nezákonným. V tomto smere súd dodáva a stotožňuje sa s právnym názorom žalobcu, že pokiaľ štát má byť považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa však štát nemôže zbaviť zodpovednosti

za postup takých orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodujúce ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004. Ako bolo uvedené súdna judikatúra systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Tak ako bolo konštatované, nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti, zákonnosti začatia (resp. vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Preto námietky žalovaného, že nebola splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia súd vyhodnotil za neopodstatnené.

55. Písomným podaním zo dňa 23.4.2020 žalobca podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorou uplatnil náhradu škody (skutočnej škody) vo výške 2 415,33 EUR (1537,04 EUR + 750 EUR + 128,29 EUR). Generálna prokuratúra SR neuspokojila jeho nárok z dôvodu neuznania jeho základu, keďže žalobca v žiadosti neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, pre ktoré považoval vznesenie obvinenia prípadne jeho postavenie pred súd v trestnom konaní za nezákonné. Podľa tohto orgánu uznesenie policajta o vznesení obvinenia nebolo nikdy zrušené ani zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, čo je základnou zákonnou podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia.

Ani oslobodzujúci rozsudok automaticky neznamená, že bolo trestné stíhanie vedené na základe nezákonného rozhodnutia. Na vznesenie obvinenia boli podľa Generálnej prokuratúry splnené všetky zákonné podmienky, rovnako ako aj na podanie obžaloby, kde jedine súd mohol rozhodnúť o vine či nevine žalobcu. Za spornú považoval otázku účelnosti vynaložených cestovných nákladov spojených s vyzdvihnutím a vyhotovením znaleckého posudku ako aj písomné vypracovanie záverečnej reči.

56. Poukazujúc na zistené skutkové okolnosti súd dospel k záveru, že výsledkom trestného stíhania voči žalobcovi bolo zrušenie uznesení o vznesení obvinenia - v zmysle uznesenia Okresnej prokuratúry Košice I i oslobodzujúceho rozsudku, čím rozhodnutia vyšetrovateľa zo dňa 13.2.2018 a 7.6.2018 a sa stali v zmysle ustanovenia §5 zákona č 514/2003 Z.z. nezákonnými.

57. Konštatujúc tak právnu dôvodnosť základu uplatneného nároku žalobcom proti žalovanému na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, za podmienok citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., súdu zostalo preskúmať výšku uplatneného nároku.

58. Obhajca žalobcu v priebehu trestného konania poskytol právne služby v rozsahu všetkých úkonov právnej služby vymenovaných v predloženej vyúčtovaní (faktúre č. 20200300, č.l. 41 zo dňa 1.4.2020, splatnej 15.4.2020). Požadoval odmenu vo výške tarifnej sadzby v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. - podľa ust. § 12 ods. 3 písm. a) cit. vyhl., tzn. vo výške 1/12 príslušného zverejneného výpočtového základu podľa § 1 ods. 3 cit. vyhl. (podľa hornej hranice trestnej sadzby pre trest odňatia slobody za trestný čin, pre ktorý bol žalobca ako obvinený stíhaný), s pripočítaním 20 % dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 cit. vyhl. a paušálnou náhradou režijných výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. Na základe takéhoto vyúčtovania mu žalobca plnil v plnej výške 1 537,04 Eur dňa 23.4.2020. Súd v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 442 ods.1 Obč. zák., jednotlivé úkony právnej pomoci preskúmal a prekontroloval. V súlade s obsahom vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-2184/1-VYS-KE-2017 a trestného spisu 8T/38/2018 vyvodil záver, že žalobca trovy za všetky úkony právnej pomoci vrátane režijných paušálov uplatnil v správnej výške.

59. Súd nepriznal cestovné náhrady na trase Košice - Žilina a späť dňa 24.9.2018 v advokátom uplatnenej výške 128,29 Eur, keďže z jeho vyúčtovania vyplýva, že tento pri výpočte cestovného uvádzal cenu pohonných látok 1,423 Eur/l. Podľa priemerných cien pohonných látok v SR zverejnených na stránke štatistického úradu SR, cena benzínu natural 95 oktánový bola v týždni od 24.9.2018 do 30.9.2018 vo výške 1,408 Eur/l. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi priznal cestovné v sume 127,91 Eur, keďže vycestovanie žalobcu do Žiliny za účelom prevzatia znaleckého posudku bolo podľa čestného vyhlásenia znalca zo dňa 22.10.2021 účelné.

60. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd preukázané aj to, že dňa 10.9.2018 vyplatil za vypracovanie znaleckého posudku zálohu v sume 500,00 Eur a dňa 27.9.2018 doplatok vo výške 250,00 Eur. Pokiaľ žalovaný namietal úkon právnej pomoci a to vypracovanie písomnej záverečnej reči dňa 29.5.2019, v tomto smere súd dodáva, že na jej zaslanie bol PZ žalobcu žiadaný a vyzvaný súdom, o čom svedčí e-mail súdu zo dňa 29.5.2019 (čl. 379 druhý list pripojeného trestného spisu).

61. Celková škoda tak predstavuje sumu 2 414,95 Eur, z toho trovy obhajoby 1 537,04 Eur (1 136,08 Eur odmena za jednotlivé úkony právnej služby + 144,79 Eur za režijné paušály za roky 2018 až 2020, plus 20 % DPH 256,17 Eur), odmena za vyhotovenie súkromného znaleckého posudku 750,00 Eur a náhrada cestovných výdavkov 127,91 Eur. Keďže tieto trovy vznikli v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami vyšetrovateľa zo dňa 13.2.2018 i 7.6.2018, uvedená škoda bola žalobcovi priznaná, pričom v prevyšujúcej časti súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

62. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

63. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

64. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

65. Žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 17.9.2020, t.j. od nasledujúceho dňa po doručení vyjadrenia Generálnej prokuratúry, ktorým nárok žalobcu zamietla. Súd mu priznal úrok v požadovanej výške, keďže základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, t.j. k 17.9.2020 predstavovala 0,00 %, t.j. zákonná výška úrokov z omeškania predstavovala 5%. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v zákonnej výške 5% ročne od uvedeného dňa do zaplatenia dlžnej sumy.

66. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Keďže žalobca mal vo veci neúspech nepatrný (žalobcovi bola priznaná suma 2 414,95 Eur s príslušenstvom zo žalovanej sumy 2 415,33 Eur, z čoho vyplýva neúspech žalobcu vo výške 0,02 % a úspech vo výške 99,98 % - po odrátaní neúspechu, úspech predstavuje 99,96 % - po zaokrúhlení 100 %) súd postupoval v zmysle uvedeného ust. a priznal mu nárok na náhradu trov v plnej výške.

69. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.